

DOOD, EN NOG STEEDS LEVEND!

Doel

Voor kinderen zijn de dood en de opstanding uit de dood moeilijk te bevatten. Met behulp van deze werkvorm kun je dit voor kinderen verduidelijken en kun je met hen in gesprek gaan over ziek zijn, sterven en de hemel.

Je kunt deze werkvorm gebruiken bij een bijzondere aanleiding, als er iemand ziek is of overleden. Je kunt hem ook heel goed gebruiken rond Pasen, om het sterven en de opstanding van Jezus uit te leggen. Je moet het verhaal dan her en der wat aanpassen, maar de verbeelding blijft toepasselijk.

Doelgroep

Kinderen

Tijd

10-15 minuten

Materiaal

- Een jonge, ongehavende banaan
- Een rijpe banaan met bruine plekken
- Een zwarte stift met een dunne punt
- Een doos

Vooraf

Teken met de stift op de jonge banaan een blij gezicht en op de rijpe banaan een droevig gezicht. Zorg dat je de bananen en de doos bij de hand hebt als je met de kinderen in gesprek gaat, maar zorg dat zij ze nog niet zien.

Introductie

Als er een aanleiding is voor dit thema, benoem deze dan aan het begin.

Beschrijving

Pak de banaan met het blij gezicht. Vertel dat je op aarde allemaal een lichaam gekregen hebt om in te wonen. Je kunt lopen, rennen, springen, ruiken, zien, horen, proeven... Laat de kinderen eventueel aanvullen wat je allemaal nog meer kunt doen. Allemaal leuke dingen en daar word je blij van.

Maar als je al die leuke dingen doet, dan val je ook wel eens. Laat de banaan zogenaamd lopen en struikelen. Dan krijg je een blauwe plek. Of een wond, of je breekt iets. Als je wilt, kun je vragen wie wel eens iets gebroken heeft, of een wondje heeft. Daarmee maak je het tastbaar en dichtbij.

Leg de blije banaan weg en pak nu de rijpe, verdrietige banaan. Als je zo een tijdje op aarde bent, kun je best wel wat butsen en deuken oplopen! Of je wordt ziek. Je kunt benoemen dat er soms ook kinderen geboren worden met een lijf dat ziek is, of waar iets stuk aan is.

Dat is allemaal niet zo leuk, en daar word je soms verdrietig van.

Op een dag, dan ga je dood. Soms als je al heel oud geworden bent, maar soms gaat er een vader, moeder of een kindje dood; bijvoorbeeld door een ziekte of een ongeluk. Leg de banaan neer. Let goed op de kinderen; het kan zijn dat het onderwerp gevoelig ligt en emoties of herinneringen losmaakt.

Vraag wie er weet wat er gebeurt als je dood gaat. Laat hen vertellen, stuur indien nodig een beetje bij, maar

luister eerst vooral naar hen. Je hoeft niet te 'trekken', als ze het niet weten, kun je gewoon verder met je verhaal.

Vertel dat er iets bijzonders gebeurt als we doodgaan op aarde. Ons lichaam blijft hier, maar wij gaan zelf naar God. Schil de banaan en beeldt het uit terwijl je dit vertelt. Leg de binnenkant van de banaan nog even weg (die gaat naar God). We houden de schil hier op aarde, het lichaam waar je in gewoond hebt. Die begraven we. Leg de schil in een doos en laat de kinderen kijken. Zorg dat ze goed gezien en gesnapt hebben dat alleen de schil in de doos ligt. Doe dan de deksel op de doos en zet de doos opzij (mag binnen zichtveld). Afhankelijk van de leeftijd en de vragen kun je eventueel wat meer vertellen over 'afscheid nemen', begraven, verdriet hebben.

Je lichaam blijft dus hier op aarde. En waar ben jij zelf? Juist! Bij God! En weet je wat voor moois er gebeurt als je bij Jezus hoort? Pak de blije banaan erbij (let op dat hij mooi gaaf is!). Dan krijg je van God een *nieuw* lichaam. Helemaal heel, zonder al je butsen en deuken, zonder ziekte of pijn. Voor altijd!

Bijbelverwijzingen:

- Johannes 3:16
- Romeinen 6:5
- 1 Korinthiërs 15:12-49
- 2 Korinthiërs 5:1
- 1 Tess. 4:13-18
- Openbaring 21:1-8